

[Ib Thyregod.]

ved bebyggelse, mens de 90 pct. er landbrug, gartneri o. lign. Hvad er det da, man her vil gennemføre? Man vil gennemføre en omfattende restriktionslovgivning for hele dette område. Hvorfor? Af hensyn til det kommende behov for byggegrunde. Hvor stort er så dette behov? Ja, efter en udregning, som findes i en redegørelse fra forhenværende statsminister Viggo Kampmann, vil der i de kommende 20 år blive brug for ca. 500 km² eller ca. 1½ pct., og selv om man sagde, at hele Danmarks befolkning skulle have sommerhuse, ville man dog ikke komme højere op end på 5 pct. af landbrugsarealet. Det bliver altså selv i dette tilfælde sammenlagt kun 16½ pct. af Danmarks areal, og alligevel vil man gennemføre en lovgivning som den, der her er tale om.

Det ærede medlem hr. Ove Hansen nævnte spørgsmålet om jordspekulation og bebrejdede os, at vi ville beskytte jordspekulationen. Heroverfor kan man unægtelig spørge: hvem har siddet i regeringen i 10 år? Det har socialdemokratiet og det radikale parti. Det er dog lidt bagvendt, at man vil angribe oppositionen for jordspekulationen, når regeringen har haft den magt, den har haft. Jeg nævnte i forbindelse med naturfredningsloven, hvordan vort standpunkt var, hvorledes det er fremført her i tinget, og hvorledes vort standpunkt hele tiden har været til hele dette spørgsmål, nemlig at det er ikke og kan ikke være vor opgave at beskytte dette. Regeringen har haft magt til at gribe ind. Det synes, som om den manglende omlægning af zonerne har været en hovedårsag til spekulationen.

Til sidst sagde det ærede medlem, at vi nu ikke længere talte om lovjaskeri. Jeg vil dog gerne nævne, at begrundelsen for, at vi ønsker en folkeafstemning, netop er, at vi ønsker en afsluttende forhandling om disse lovforslag, så lovene kan komme til verden på en rimeligere måde, og dette spørgsmål må naturligvis lægges ud til befolkningens afgørelse, hvis regeringen ikke ønsker at udsætte lovforslagenes behandling, og det forstår jeg at den ikke ønsker.

Jeg skal derfor ud fra disse synspunkter anbefale at stemme imod det foreliggende lovforslag.

Poul Møller: På mit partis vegne skal jeg anbefale de ærede medlemmer at stemme imod alle lovforslagene med undtagelse af lovforslaget om ændringer i lov om landbrugsejendomme, idet vi, som det er fremgået af tidligere forhandlinger, er imod disse. For så vidt angår lovforslaget om landbrugsejendomme, vil vi afholde os fra at stemme.

Vedrørende lovforslagene om kapitalvindingskat eller særlig indkomstskat og beskatning til staten af faste ejendomme skal jeg kun sige, at vi må gå imod lovforslagene, idet jeg henviser til, hvad der blev sagt af mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Haunstrup Clemmensen, ved anden behandling, og i øvrigt henviser til vore tanker og forslag, som de fremgår af udvalgsbetænkningen. Vi har for vort vedkommende ikke ment, at det ville være rigtigt at gøre tredje behandling mere langvarig, og jeg vil derfor nøjes med disse bemærkninger om de to nævnte lovforslag, der jo ikke kan underkastes folkeafstemning efter grundlovens § 42.

Det er et flertals ret her i tinget at bestemme lovgivningens indhold og bestemme tempoet i lovgivningsarbejdet. Det er til gengæld mindretallets ret at benytte de muligheder, som grundloven giver mindretallet for at varetage dets interesser, dets synspunkter, herunder først og fremmest muligheden for at appellere til vælgerne, hvis mindretallet mener, at deres synspunkter, de interesser, de står for, de tanker og ideer, de er valgt for, bliver gået for nær ved flertallets lovgivning. Sådan er det, og sådan må det være; det kræver i sig selv ingen nærmere begrundelse.

I grundloven findes der to bestemmelser, som et mindretal kan benytte sig af. De har begge det formål at beskytte en befolkningsgruppes interesser, og de tilsigter begge at udsætte et lovforslags stadfæstelse, indtil vælgerne har haft lejlighed til at tage stilling til det. Anvendelse af den ene bestemmelse udelukker anvendelse af den anden.

Da jordlovsforslagene blev fremsat her i dette høje ting den 23. januar, drejede det sig om så vidtgående indgreb i ejendomsretten, at anvendelse af bestemmelsen i § 73, stk. 2, naturligt måtte falde i øjnene. Denne